

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/89/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220201825
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7220201825.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a JUDr. Frederiky Zozulákovkej vo veci starostlivosti súdu o maloletú W. V. nar. X.X.XXXX dieťaťa matky J. W. rod. K. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v I. č. XX zastúpenej JUDr. Blankou Nagyovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ul. Štúrovej č. 44 a otca T. V. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v Revúcej na ulici Daxnerovej č. 1183/5 zastúpeného JUDr. Martinou Vnenčákovou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Rožňave na Čučmianskej dlhej č. 7, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č.k. 43P/32/2020-36 z 23.3.2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 2 ods. 1 CMP, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2 CSP, § 363 CMP, § 324 ods. 1, 2, § 325 ods. 1, § 331 ods. 1 CSP s odôvodnením, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani z obsahu spisu nevyplývajú skutočnosti, ktorými by otec osvedčil naliehavosť dočasnej neodkladnej úpravy pomerov ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ktorá by odôvodňovala okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Konštatoval súd prvej inštancie, že z návrhu vyplýva, že starostlivosť o maloletú t.č. zabezpečuje matka a otcom uvádzané skutočnosti sú relevantné pre konanie vo veci samej a budú predmetom dokazovania v konaní o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, nakoľko v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vzhľadom na lehotu na rozhodnutie o návrhu nie je vytvorený dostatočný priestor na vykonanie dokazovania za účelom posúdenia, či konkrétny návrh otca je v záujme mal. Kristíny. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že najlepší záujem dieťaťa je možné zistiť len po dôkladnom preskúmaní či už vôle dieťaťa, ako aj tvrdenia rodičov v rámci dokazovania v riadnom konaní, ktoré sa vedie na konajúcom súde pod sp.zn. 43P/186/2018 vzhľadom na diametrálne rozdielne tvrdenia rodičov, a preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec s návrhom, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie v časti týkajúcej sa zverenia maloletej do dočasnej osobnej starostlivosti otca podľa pôvodného návrhu, alternatívne rozhodne o dočasnej úprave styku otca s maloletou tak, aby nemohla matka ovplyvniť riadny priebeh odovzdania maloletej na styk otcovi podľa pôvodného návrhu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nedôvodné, pretože rozhodol zmätočne a nevysporiadal sa riadne s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, nereflektoval záujem mal. dieťaťa a odňal možnosť otcovi na riadne uplatňovanie jeho oprávnených záujmov pred súdom. Rozhodnutie považuje za náležite neodôvodnené, lebo v ňom len stroho konštatuje, že nie je naliehavý právny záujem a maloletej nehrozí bezprostredná ujma. Vyslovil názor, že naliehavosť riadneho výkonu rodičovského práva a práva dieťaťa na riadny styk s druhým rodičom je už sama osebe daná v rodinných vzťahoch, v

ktorých sa výkon styku nerealizuje. Bezprostredná ujma hrozí mal. deťom jednak odlúčením od druhého rodiča, psychickým strádaním a k takémuto názoru sa prikláňa odborná verejnosť v oblasti psychológie, ale aj súčasná rozhodovacia prax súdov, pretože predlžuje stav neistoty na strane otca, ale aj mal. dieťaťa. Súd síce konštatuje, že rozdielne tvrdenia rodičov majú byť predmetom súdneho konania, avšak sám vo veci nekoná. V tejto veci podal sťažnosť na ústavný súd, pretože jeho návrhom vo veci mal. dieťaťa sa súdy nezaoberajú dva roky, a to do takej miery, že do dnešného dňa nedošlo ani k prvému pojednávaniu vo veci samej a samotný postup súdu preto odôvodňuje naliehavosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Citoval § 420 písm. f) CSP, uznesenie z Najvyššieho súdu SR z 31.1.2019 sp.zn. 6Cdo/98/2017. Vytkol súdu prvej inštancie, že v napadnutom rozhodnutí neuvádza, ako sa vysporiadal s priloženými dôkazmi, či vzal do úvahy správy kolízneho opatrovníka a rozhodnutie predložené ním ako navrhovateľom a ako sa vysporiadal s tvrdeniami zástupcu občianskeho združenia prítomného pri odovzdávaní a prácou s dieťaťom a rodičmi, ako aj čestnými prehláseniami svedkov a pod. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie obsahuje formálnu konštatáciu. Poukázal na to, že súd prvej inštancie neskúmal, či je daná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov napriek tomu, že k takejto dočasnej úprave minimálne k odovzdávaniu mal. na styk s otcom bez prítomnosti matky sa prikláňa sociálny kurátor, psychológ kolízneho opatrovníka aj zástupca Rady pre práva dieťaťa. Preto mu nie je zrejmé, prečo súd ktorý fakticky nekonal vo veci jeho návrhu vo veci samej zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, keď ani zo strany matky nie je rozporované, žeby sa otec s maloletou riadne stýkal a dokonca tvrdí, že styk jej riadne umožňuje. Uviedol, že súd bez náležitého oboznámenia sa s návrhom tento neodôvodnene zamietol, pričom nezaoberal sa dôvodmi takéhoto postupu.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla potvrdiť napadnuté uznesenie ako vecne správne. Poukázala na to, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď zamietol návrh otca, keďže posúdil neosvedčenie naliehavosti predbežnej úpravy pomerov. Poukázala na to, že styk otca s maloletou bol upravený rozsudkom Okresného súdu Revúca č.k. 7P 17/2014-110 zo 17.2.2015, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky. Konštatovala, že maloletá v jej starostlivosti je spokojná, je na ňu citovo naviazaná a nehrozí jej žiadne nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy ani na jej zdravom fyzickom a psychickom vývoji. Preto nebola preukázaná potreba dočasne meniť už upravené pomery maloletej. Poukázala na to, že rozsudkom Okresného súdu Revúca, č.k. 6P 71/2015-48 zo dňa 22.10.2015 bol zmenený rozsudok v časti úpravy styku otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý párnny týždeň od piatku 17.00 hod. do nedele 19.00 hod., počas Vianočných sviatkov v každom párnom roku od 25.12. od 17.00 hod. do 27.12. 19.00 hod., v každom nepárnom roku od 30.12. od 17.00 hod. do 1.1. nasledujúceho roka do 19.00 hod. s tým, že otec maloletú vyzdvihne a odovzdá matke v mieste bydliska matky maloletého dieťaťa. Uviedla, že inštitút neodkladného opatrenia nemôže slúžiť na dosiahnutie zmeny rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 7P 17/2014-110 zo dňa 17.2.2015 bez náležitého vykonania dokazovania. Uviedla, že otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepreukázal, že jeho pomery sa zmenili natoľko, že je schopný zabezpečiť výlučnú osobnú starostlivosť o maloletú najmä s ohľadom na to, že styk otca s maloletou sa pravidelne realizuje, čo vyplýva aj z konania vedeného pred Okresným súdom Košice II sp. zn. 14Em 5/2018. Uviedla, že maloletá po zážitku, ktorý jej privodil otec po stretnutí od 11.1.2019 do 13.1.2019, kedy maloletú udrel päťou do nosa, odmieta odcestovať s otcom bez matky na úpravu styku s otcom do miesta jeho bydliska. Otec odmietanie maloletej neustále rieši prostredníctvom podávania trestných oznámení voči nej, privolávaním hliadky polície pri stretnutiach s dieťaťom, čo dieťa nesporne deprimuje. Poukázala na to, že otec opakovane maloletej fyzicky ublížil pri styku naposledy 10.1.2020 počas styku s maloletou v Obchodnom centre Galéria v Košiciach, kedy sa dieťa pokúsil proti jej vôli uniesť na rukách, pričom jej spôsobil bolesť nôh po jej operácii - koxytída ľavého bedrového kĺbu a spôsobil jej strach z odpútania od matky. Preto dieťa sa nedokáže doposiaľ od matky úplne odpútať pri jej odovzdávaní otcovi, pri realizácii styku s otcom najmä z obáv, že bude otcom bitá. Túto situáciu riešila vyšetreniami prostredníctvom psychológa v Detskej fakultnej nemocnici v Košiciach, v ambulancii klinickej psychológie Mgr. O. X., pričom u nej pracovala od samého počiatku začínajúcich návštev maloletej aj u T. L., s ktorou doposiaľ spolupracuje. Tvrdenia otca sa nezakladajú na pravde, že vymieňa psychologičku maloletej, pretože dieťa naďalej navštevuje rovnakú ambulanciu klinickej psychológie pri Detskej fakultnej nemocnici v Košiciach, kde je podrobovaná vyšetreniam vždy bez prítomnosti matky len preto, aby postupne dokázala so svojím otcom bez problémov sa zblížovať. O tejto skutočnosti je informovaný aj súd prvej inštancie, ktorému matka správy zasiela v konaní vedenom pod sp. zn. 43P 186/2018 ako aj v konaní pred Okresným súdom Košice II vedenom pod sp. zn. 14Em 5/2018. Na návrh matky z 20.2.2020 po zohľadnení správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dňa 29.1.2020 ako aj

správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 10.3.2020 bolo v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 14Em 5/2018 vydané uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia pod sp. zn. 14Em 5/2018 - 232 dňa 22.4.2020 vydané neodkladné opatrenie, ktorým súd určil povinnosť obidvom rodičom aj maloletej W. podrobiť sa odbornému sociálnemu a psychologickému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb pri Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny po dobu 9 mesiacov odo dňa nariadenia neodkladného opatrenia ako aj spolupracovať s referátom poradensko-psychologických služieb. Návrh otca, ktorým sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia a to zmeny zverenia osobnej starostlivosti maloletej ako aj zmeny úpravy styku považuje za obsahovo identický s návrhom otca vo veci samej vedenej pred Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 43P 186/2018 a preto argumentácia otca v jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a tiež odvolaní sú relevantné v riadnom konaní vo veci samej o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a nie na dosiahnutie dočasnej zmeny pomerov, pretože matka nesporne zabezpečuje riadnu starostlivosť o maloletú, ktorá kolíznym opatrovníkom nebola spochybnená a nebráni otcovi v realizácii styku s maloletou, ktorá však s otcom odmieta odcestovať bez nej do miesta jeho bydliska. Matka sa neustále snaží túto situáciu riešiť osobnými pohovormi s maloletou ako aj prostredníctvom odborníkov, preto v proti argumentácii na odvolacie námietky otca uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým bol návrh otca zamietnutý je správne, lebo nie je založené na výsledkoch dokazovania a záveroch o skutkovom stave ani na právnom posúdení veci, pretože potreba bezodkladnej zmeny úpravy pomerov osvedčená závažnými skutočnosťami nebola. Otec vo svojich odvolacích argumentoch namieta, že uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bol jeho návrh zamietnutý nie je náležite odôvodnený. Poukázala na znenie ustanovenia § 234 ods. 2 CSP, podľa ktorého na uznesenie sa použijú ustanovenia o rozsudku, ak nie je ďalej ustanovené inak, pričom práve z ust. § 236 CSP vyplýva, že v písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie stručné odôvodnenie, preto práve s ohľadom na charakter neodkladného opatrenia nemusí mať odôvodnenie náležitosti vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 CSP. Poukázala na to, že v dôsledku ukončenia stretnutia otca s maloletou počas druhého týždňa právneho víkendu r. 2019, t.j. od 11.1.2019 do 13.1.2019 sa maloletá vrátila od otca s opuchnutým narazeným nosom a bola dehydrovaná. V dôsledku nevhodného správania konania otca počas styku, ktorý maloletú pri stretnutí uderil do nosa, zároveň poukázala na nevhodné správanie sa otca, ktorých maloletá bola prítomná aj v minulosti, kedy otec pred maloletou uviedol, že pokiaľ „od neho matka odíde tak si podreže žily a priložil si nôž na zápästie ľavej ruky“. Matka o týchto incidentoch aj v minulosti podala trestné oznámenie konkrétne aj pre skutok, ktorý sa stal 18.5.2018, kedy otec matku pri odovzdávaní maloletej na stretnutie v prítomnosti maloletej fyzicky napadol tak, že jej spôsobil zranenia s dobou liečenia 7 dní. Na tieto incidenty maloletá napriek snahám psychológov či kolízneho opatrovníka nevie zabudnúť. Matka poukázala aj na dôležitú okolnosť, že otec bol liečený z epileptických záchvatov a to v čase, keď s ním žila v spoločnej domácnosti, pričom aj maloletá prekonala dva malé záchvaty vo veku 2,5 roka a preto opakovane bola usmernená pred ďalším zamedzením rozšírenia záchvatov u maloletej jej detským lekárom aj psychologičkou, aby sa dieťa vyhýbalo rizikovým faktorom a aby bolo chránené pred akýmikoľvek stresmi a nervozitou. Preto nariadenie neodkladného opatrenia nie je v záujme maloleteho dieťaťa. Matka poukázala aj na ďalšiu negatívnu skúsenosť maloletej, ku ktorej došlo 10.1.2019 v Kútiku HOPLA v rámci Obchodného centra Galéria, kedy sa otec dostavil spolu so svojou priateľkou a pánom Y. a sprevádzala ich staršia pani. Matka sa po zvitanií otca s maloletou vzdialila a sadla si obďaleč. Otec maloletú zdvihol na ruky, silno ju stískal v oblasti nôh, na čo dieťa začalo silno kričať a plakať a hlasito prosilo matku o pomoc. Otec však maloletej nohy zovrel a stískal tak silno, že ju nechcel pustiť dolu zo svojich rúk a smeroval rýchlymi krokmi s dieťaťom k výťahu. Maloletá začala veľmi revať a zdrvujúco kričať na matku, aby jej pomohla, že ju silno bolia nohy a tak urýchlene pribehla za otcom a maloletou. Maloletá hlasito prosila otca, aby ju pustil z rúk dole, ale otec na to nereagoval a maloletá W. zdrvujúco prosila aj matku, aby matka poprosila otca, aby ju dal dole, lebo ju otec tlačí za nohy, čo ju bolí. Zároveň otec začal vykrikovať na matku so slovami „pozrite všetci aká je to matka“. Staršia pani, ktorá stretnutie sprevádzala začala vykrikovať a upozorňovať matku, aby otca nechala, aby zobral maloletú so sebou a zároveň začala vykrikovať, že pozrie maloletej ruky, či ich nemá pomliaždené od matky, ktorá sa snažila a maloletú zobrať z rúk otca a či zároveň nespôsobilá úraz maloletej. Staršia pani povedala matke, že je zdravotnou sestrou a chce v tejto šarvátke otcovi pomôcť. Maloletá W. však pani nechcela nič ukázať a kričala na ňu, aby sa jej nedotýkala a kričala nech ide preč. Staršia pani však začala maloletú ťahať za pás od matky a W. opäť začala kričať a staršia pani zase kričala na matku, že otec má určený styk a preto maloletú berie otcovi a dôrazne uviedla a výhražne sa opýtala, či odovzdá dieťa otcovi a začala nabádať otca, aby zavolať políciu, čo otec aj urobil. Maloletá bola celá zdrvená, nachádzala sa v šoku a neustále bola celá roztrásená a držala sa matky. Celý tento krik a incident pozoroval aj ďalší nestranný človek s veľkým údivom, ktorý po príchode policajnej hliadky s ňou

rozprával o násilí, ktoré sa udialo maloletej W.. Policajnú hliadku doviedol na miesto roztržky priateľ otca pán Y.. Staršia pani, ktorá sprevádzala otca na stretnutí s maloletou na matku kričala hneď policajnej hliadke vysvetľovala a chcela maloletú ošetriť. Toto však policajnú hliadku nezaujímalo, pretože maloletá nejavila známky fyzického poškodenia. Otec vypovedal pri jednom policajtovi a staršia pani druhého policajta zavolała bokom a oznamovala mu, že je v postavení kolíznej opatrovníčky z Bratislavy, pričom na výzvu policajta, aby sa legitimovala, že je to skutočne tak, povedala, že to doloží neskôr. Ukazovala však policajtom papiere s tým, že o tomto prípade má evidenciu od otca maloletej. Následne však už staršia pani nebola zdravotnou sestrou ako to matke tvrdila, ale kolíznou opatrovníčkou z Bratislavy. Dieťa počas celého incidentu sa držalo matky ako kliešť, nechcelo sa od matky odpojiť, lebo zažila stres a veľmi sa bála, že bude unesená. Pán Y., ktorého si otec zavolał policajtom vysvetľoval, že dieťa trpí, lebo ho matka nechce pustiť s otcom do Revúcej, čo však nebola pravda. Otec navrhoval hliadke, aby požiadala o kamerový záznam z Obchodného centra Galéria, aby sa policajná hliadka presvedčila, že maloletú rozplakala práve matka a nie otec. Policajt vyzval matku, aby dokázala, že dieťa skutočne nechce od nej ísť a vyzvali ju, aby dvihla ruky hore, aby sa presvedčila, či zadržáva dieťa ona alebo dieťa sa drží matky z vlastnej vôle. Neustranný pán, ktorý incident sledoval, oznámil policajtom, že dieťa sa matky neustále držalo celé strachu a že otec zinscenoval túto trápnosť. Uvedol tiež, že tú násilnosť, ktorá sa maloletemu dieťaťu pred ním udiala riadne videl od samého začiatku až po koniec a preto z jeho pohľadu je absolútne zrejmé, že maloletá sa nechce od matky odpútať a otec maloletej spôsobil bolesť a strach v dôsledku čoho maloletá kričala. Otec oznámil policajnej hliadke, že ide podať trestné oznámenie. Policajti mu však odpovedali, aby to nechal tak, lebo bolo evidentné, že maloletá preukázateľne s ním nechcela odísť. Staršia pani sa však jej začala vyhrážať, že ona ešte uvidí čo sa udeje a začala matku poučovať a vyzývať, aby na budúce dieťa odovzdala otcovi na trvalom mieste pobytu v Revúcej a nie v Obchodnom centre Galéria. Matka však staršej pani oznámila, že dieťa s ňou má trvalý pobyt v I. č. XX a nie v G.. Styk sa zároveň skončil s tým, že otec s policajnou hliadkou išiel podať trestné oznámenie na matku, pričom sa aj matka dotazovala, či má ísť s nimi, policajti jej však povedali, že bude predvolaná dodatočne. Zároveň však k podanému incidentu na polícii predvolaná nebola. Maloletá zo stretnutia s otcom 10.1.2020 bola rozžialená, zažila emočný stres, pred ktorým ju treba chrániť, celý čas plakala a matke opakovala, že s otcom už nechce sa ani stretávať, že otca sa bojí a preto ho nechce ani vidieť. Poukázala na to, že otec nepochybne vyvíja na maloletú taký tlak, ktorý rozvracia jej psychickú pohodu v tom, že aj napriek jej nesúhlasu realizovali stretnutie s maloletou počas párneho víkendu potom, čo dieťa s otcom v rámci stretnutia bolo zbité, následne o rok na to proti vôli dieťaťa bolo násilne odtlačené od matky, zovreté otcom za nohy tak silno, že jej spôsobil bolesť práve na nohy, napriek tomu, že vedel, že maloletá bola začiatkom septembra 2019 operovaná na koxitídu ľavého bedrového kĺbu a má silné bolesti ľavej končatiny, o čom predložila konajúcemu súdu aj lekársku správu. Od toho času je maloletá sledovaná na ortopedickej ambulancii Univerzitnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

5. Odvolací súd z pripojeného spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 14Em 5/2018 zistil, že v konaní na návrh oprávneného T. V. o výkon rozhodnutia súdu o úprave styku s mal. W. V. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nariadil rodičom aj mal. W. povinnosť podrobiť sa sociálnemu a psychologickému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice po dobu 7 mesiacov.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a 66 CMP a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s návrhom otca. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a na zdôraznenie jeho správnosti dodáva, že doposiaľ zistené skutočnosti nepreukazujú naliehavú potrebu okamžitého zásahu súdu vo forme neodkladného opatrenia.

11. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že právna úprava rodičovských práv a povinností vyplývajúca jednak zo Zákona o rodine, ako aj z Dohovoru o právach dieťaťa, je zásadne koncipovaná na rovnoprávnom postavení oboch rodičov (§ 28 ods. 2 Zákona o rodine), čomu korešponduje právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov s vylúčením akýchkoľvek nezákonných zásahov (čl. 7, 8 Dohovoru o právach dieťaťa). V zmysle čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi musí byť záujem dieťaťa. Pre akékoľvek rozhodnutie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností je teda podstatným posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa, pričom nejde o otázku skutkovú, ale o právne posúdenie vecí a záujem dieťaťa nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich výchovného pôsobenia, teda s ich predstavou o výkone rodičovských práv a povinností. Najlepší záujem maloletého dieťaťa je potrebný posudzovať individuálne s ohľadom na špecifickú situáciu, v ktorej sa konkrétne dieťa nachádza, čo nepochybne vyplýva i z čl. 5 Základných zásad Zákona o rodine, ktorý stanovuje kritériá pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa a to zohľadnenie najmä úrovne starostlivosti o dieťa, bezpečia dieťaťa, ako aj bezpečia a stability prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrany dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, okolností, ktoré súvisia so zdravotným stavom alebo zdravotným postihnutím dieťaťa, ohrozenia vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a zásahmi do jeho duševnej, telesnej a citovej integrity osobou ktorá je dieťaťu blízkou, podmienok na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, názoru dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, podmienok na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, využitia možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

12. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s návrhom otca. Doposiaľ zistené skutočnosti nepreukazujú naliehavú potrebu okamžitého zásahu súdu vo forme neodkladného opatrenia do pomerov účastníkov, pretože nebola osvedčená naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov daná záujmom maloletého dieťaťa. Posúdenie najlepšieho záujmu dieťaťa je otázkou právnou, nie skutkovou, preto odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je založené na výsledkoch dokazovania, na závere o skutkovom stave a ani na právnom posúdení vecí. Nepredstavuje samo o sebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval aké dôkazy vykoná, ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí. Zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je rýchla účinná predbežná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci samej, preto nemôže byť relevantný odvolací dôvod otca, že súd nedostatočne zistil skutočný stav a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým tvrdeniam. Otec v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia v zásade argumentuje vôľou maloletého dieťaťa, preto odvolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že aj keď právo maloletého dieťaťa slobodne vyjadriť svoj názor vo všetkých veciach ktoré sa ho týkajú je jeho nepopierateľným právom umožňujúcim mu do určitej miery vyrovnáť nerovné postavenie, napríklad vo vzťahu k jeho rodičom, prípadne kolíznemu opatrovníkovi, avšak konečné hodnotenie, prípadné posúdenie záujmov maloletého dieťaťa patrí súdu, ktorý musí korigovať predstavy a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho v konkrétnej veci vhodné a čo nie. Obsahom spisu je preukázané, že vzťahy medzi rodičmi sú v súčasnej dobe problematické čoho dôkazom je nariadenie neodkladne sa podrobiť sociálnemu a psychologickému poradenstvu rodičom aj maloletej. Odvolací súd poznamenáva, že vážne narušenie rodinných vzťahov si vyžaduje rozsiahle a časovo náročné dokazovanie presahujúce rámec konania o nariadení neodkladného opatrenia. Skutočnosti uvádzané otcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v odvolaní proti zamietajúcemu uzneseniu súdu prvej inštancie sú nepochybne relevantné pre rozhodnutie vo veci samej, nie však pre okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Odvolací súd posúdením všetkých

relevantných skutočností dospel k rovnakému právnemu záveru ako súd prvej inštancie, že otec neosvedčil naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov, ktoré by odôvodňovali okamžitý zásah súdu formou neodkladného opatrenia, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a pretože sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, v odôvodnení sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, resp. doplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP.

13. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).